

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

2016. június 20-án, a Szentatya, Ferenc pápa
bejelentette a Szentháromságról nevezett Boldog Erzsébet
kármelita nővér szentté avatásának időpontját, mely
2016. október 16-án lesz, Rómában.

Élisabeth Catez,
Szentháromságról nevezett Erzsébet nővér,
dijoni kármelita (1880-1906)

Kronológia

1880. július 18. megszületik Elisabeth Catez (Bourges mellett)
az Avor-i katonai táborban
1880. július 22. Mária Magdolna ünnepén megkeresztelik
1882. november a család Dijonba költözik
1883. február 20. megszületik húga, Marguerit (Guite)
1887. október 2. meghal az édesapja
1891. április 19. első szentáldozása a Saint Michel Székesegyházban
- 1894 tavasza „Hozzá kötöttem életemet” hívás a Kármelbe,
édesanyja heves ellenállása
1899. február Nagy Misszió Dijonban
édesanyja beleegyezik, hogy belépjen a Kármelbe,
ha 21 éves lesz (még 850 nap)
1901. augusztus 2. belép a Kármelbe
1901. december 8. beöltözése
1903. január 11. Vízkereszt ünnepe – Örökfogadalmának napja
1904. november 21. Mária bemutatása ünnepén írja az imát a Szentháromsághoz
1905. nagyböjt kimerültnek érzi magát, a betegség első jelei
1906. aug. 16-31. Utolsó lelkigyakorlata
1906. november 9. hajnalban meghal
1984. november 25. II. János Pál pápa boldoggá avatja
2016. október 16. Ferenc pápa szentté avatja

Utolsó szavai:

„Megyek a fénybe, a szeretetbe, az életbe...”

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

Rövid életrajz

A kis Sabeth 1880. július 18-án született egy katonai táborban, katonatiszt leánya, akaratos, olykor erőszakos, heves természet. Ugyanakkor vonzotta minden, ami magasztos, jó és szép, és nyitott volt Jézus felé. Később Jézusért akarta – szeretetből – legyőzni „szörnyű természet”-ét.

13 évesen zongorajátékával első díjat nyert a Konzervatóriumban, törekvése mégis másra irányult: Jézust akarta „örülden” szeretni, és Neki szentelni az életét. Elisabeth úgy élt, mint ez idő tájt bármelyik fiatal lány, szenvedélye volt: a zene, a tenger, a hegyek, a barátság, de ugyanakkor a részvétel a plébániai közösség életében, a betegek látogatása, a gyermekek hitoktatása, és még sok más dolog, de mindezekon keresztül minden tevékenység szívében az *imádság*.

Egyre erősebben érezte magában a kármelita hivatást, hogy szüntelenül imádkozzék és hogy közel kerülhessen Isten emberségének misztériumához. Miután sikerült édesanyja ellenkezését leküzdenie, 21 éves korában belépett a dijoni Kármelbe. Mély boldogságot tapasztalt: egy teljesen az imádságnak szentelt életforma szegény, fáradságos, de Isten jelenléte, és a testvéri szeretet Napja által beragyogott élet keretei között.

A sugárzó jelöltidő és egy nehéz noviciátusi év után, 1903. január 11-én tett szerzetesi fogadalmat. Íme „Krisztus jegyese”. Isten Igéjéből táplálkozott, különösen is Szent Pál szavaiból, aki meghívta őt, hogy Isten „dicsőségének dicsérete” (Ef 1,6.12) legyen, azé az Istené, aki „túlradó mértékben szeret minket” (Ef 2,4).

Erzsébet nővér a mindennapi dolgok közepette és a közösségi életben, szeretetért szeretetet akart adni viszonzásul. Leveleiben megosztotta barátaival, főként hétköznapi, „laikus” emberekkel legcsodálatosabb felismeréseit, azt, hogy minden (meg)hívás, minden szeretet, minden a Jelenlét által belakott, minden az Istennel – az Atya, Fiú, Szentlélekkel – való egyesülésre, *communiora* hív.

1904-ben írta híressé vált imáját: *Istenem, imádott Szentháromság...* melyben egészen átadta önmagát. Kevéssel ezután, az akkor még gyógyíthatatlan Addison-kórtól megérintve, hosszú, kilenc hónapnyi agónia után ismerte meg, mit is jelent ez a teljes önátadás. A nagy szenvedések közepette is kifejezte örömét azért, hogy képes szeretni és felajánlani magát. 1906. november 9-én halt meg.

Szenháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

Írásai

Levelek

A 346 fennmaradt levél (ebből 84 fiatalkori levél, 262 pedig már a Kármelből íródott) megmutatja, hogy Erzsébet mennyire emberi, hogy milyen nagy, és érzékeny szíve van. Nagyon közel maradt azokhoz, akiket fizikailag elhagyott, mindegyikük sorsa személyesen, valóságosan érintette az ő életét. Arra ösztönzi őket, hogy nyíljanak meg Isten szeretete felé, aki betölti mindazokat, akik átadják magukat neki.

Verseik

Erzsébet nővér gazdag spirituális tapasztalatai jelennek meg bennük, bár irodalmi értékük csekély: feltárják a lelke gazdagságát, lángoló szívét, vágyait. Megmutatják az őt mozgató erős érzelmeket. Azokban a verseiben, melyeket a Kármelben írt, nővéreivel együtt éneklé az isteni szeretet misztériumát, szemléli a jászolt és a keresztet.

Napló

Kevés naplójegyzete, mely fennmaradt, az 1899. január és 1900. január közötti időszakra terjed ki. Elisabeth 19 éves lány, megmutatja legbensőbb, legszemélyesebb önmagát. Jézus iránti szeretete élénk és spontán, rendkívül tiszta, és lelkes. Türelmes és szeretetteljes édesanyja iránt.

Lelki tanítások

Négy szöveg, mely élete utolsó hónapjaiban íródott:

Mennyország a hitben

„Lelkigyakorlat” formájában készült tanítás, melyet húgának, Guite-nek írt. Segíteni akart neki, hogy „élő kapcsolatban élhessen Istennel” „mindenen keresztül”, különösen is anyai és hitvesi kötelezettségei megélésén keresztül. Ebben a művében spontán líraisággal fogalmazza meg, hogy mit ért a „dicsőség dicsérete” hivatás alatt.

Utolsó lelkigyakorlat

Perjelnője kérésére Erzsébet nővér egy kis füzetben feljegyezte mindazt, ami az imáját táplálta utolsó kármelita lelkigyakorlata napjaiban, 1906 augusztusában. Még egyszer utoljára, megsokszorozva a bibliai idézeteket, elmondta lelkiségének lényegét, foglalatát: nyitottnak lenni az Isten szeretetére, csendben és hitben élni, belül élni, közösségben a három isteni Személlyel.

Hivatásunk magasztossága

Ebben a hosszú levélben, amelyet egy közeli barátnőjének, a 19 éves Françoise Sourdonnak írt, Erzsébet nővér megmutatja heves természetét azért, hogy hatékonyabban vezethesse barátnőjét a bensővé tétel (interiorizáció) útján, bátorítja őt, hogy hagyatkozzék bizalommal a keresztségi kegyelemre, amely benne munkál.

Hagyd magad szeretni

Utolsó levele perjelnőjéhez, Germaine anyához, melyben kéri, hogy „hagyja szeretni magát”, és éljen „községben a Szeretettel” higgyn Isten Szerelmében.

ISTENEM, IMÁDOTT SZENTHÁROMSÁG

J.M. + J.T.

Istenem, imádott Szentháromság, segíts, hadd felejtsem el teljesen magam, hogy mozdulatlanul és békésen beléd helyezkedjem, mintha lelkem már az örökkévalóságban időznék. Semmi se zavarhassa meg békémet, se ne vonhasson ki Belőled, én változhatatlan Istenem, hanem minden pillanat vigyen beljebb misztériumod mélységeibe. Tedd békéssé lelkemet, tedd mennyországoddá, kedvelt hajlékoddá, pihenőddé. Soha se hagyjalak magadra, hanem teljes léteimmel ott legyek Veled, folyvást ébren a hitben, teljes imádásban, teremtő működésednek teljesen kiszolgáltatva.

Ó, Szeretett Krisztusom, Te szeretetből vállaltad a keresztet, szíved jegyese szeretnék lenni, szeretnék dicsőséggel beborítani, szeretnék szeretni..., annyira, hogy belehaljak. De érzem: erőtlenség vagyok. Kérlek, „öltöztess magadba”, azonosítsd lelkemet lelked minden rezdülésével, meríts magadba, árasz el, lépj helyembe, hogy életem csak a Te életed sugárzása legyen. Szállj belém Imádóként, Megváltóként, Üdvözítőként. Ó, Örök Ige, Istenem Szava. Egész életemben Téged akarok hallgatni, nagyon tanulékony szeretnék lenni, hogy mindent megtanuljak Tőled. Azután, minden éjszakán, minden ürességen, minden tehetetlenségen át mindig Rád akarom szegezni tekintetemet, és megmaradni nagy fényességben; szeretett Csillagom, igézz meg engem, hogy soha többé ne vonhassam ki magamat fénykörödből.

Ó, Emésztő tűz, szeretet Lelke, „szállj le rám”, hogy lelkemben mintegy megtestesüljön az Ige: hadd legyek számára egy új emberi természet, amelyben megújítja egész misztériumát. És Te, Atyám, hajolj le szegény kis teremtményedhez, „borítsd be árnyékoddal”, csak „szeretett Fiadat – lásd benne –, akiben minden kedved telik”.

Ó, Én Hármam, Mindenem, Boldogságom, Te végtelen Magányosság, Mérhetetlenség, akibe beleveszek, zsákmányként szolgáltatom ki magamat Neked. Temetkezzél belém, hogy én eltemetkezhessem Benned, amíg várom, hogy majd fényedben szemlélhessem nagyságod mélységeit.

1904. november 21.

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

Néhány idézet az írásaiból

„Megértjük-e valaha, hogy mennyire szeretve vagyunk?”

„Van egy anyai szív, amelyhez mindig hozzásimulhatsz: a Szűzanya szíve.”

„... Ő – Jézus – szeret téged ma, mint ahogy szeretett tegnap, és szeretni fog holnap is. Még akkor is, ha fájdalmat okoztál neki...”

„Töröld ki szereteted szótárából az „elbátortalanodás” szót!”

„Még a világi dolgok közepette is meghallhatjuk Őt a szív csendjében, ha ez a szív csak az Övé akar lenni.”

„A kármelita olyan lélek, aki ránézett a Megfeszítettre, látta, amint felajánlja magát Áldozatul Atyjának a lelkekért, és akkor, Krisztus szeretetének e nagy látványára magába szállva, megértette saját lelke szeretetének szenvedését, és Hozzá hasonlóan oda akarta adni önmagát!... És a Kármel hegyén csendben, magányban, véget nem érő belső imában, mivel az mindenben folytatódik, a kármelita úgy él, mintha már a Mennyben élne: »egyedül Istenből!«”

„Kérlek, mindent a szeretet pecsétjével jelöld meg!”

„A Szentháromság: Ő a mi lakhelyünk, a mi »Otthonunk«, az atyai ház, ahonnan sohasem szabad távoznunk.”

„Úgy érzem, a Mennyben az lesz a hivatásom, hogy vonzzam a lelkeket: segítsen őket, hogy szálljanak ki önmagukból és egészen egyszerűen, tiszta szeretetből Istenhez csatlakozzanak, s hogy megtartsam őket abban a nagy belső csendben, amely lehetővé teszi, hogy Isten beléjük vésődjön, Önmagává változtassa át őket.”

Könyvek

CONRAD DE MEESTER, *Jelenléted az örömöm*, A Szentháromságról nevezett Boldog Erzsébet nővér élete és tanítása,

Sarutlan Kármelita Nővérek, Magyarszék 2016 (második kiadás)

CONRAD DE MEESTER, *Lelkünk mennyországában*, Utolsó lelkigyakorlat a Szentháromságról nevezett Boldog Erzsébet nővérrel,

Sarutlan Kármelita Nővérek, Magyarszék 2016 (második kiadás)

Előkészületben:

MARIE-MICHEL OCD, *A Végtelen szomjazása*,

Sarutlan Kármelita Nővérek, Magyarszék

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

Kisugárzása

Számos Kármelhez és barátához eljutott a dijoni Kármel perjelnöje, Jézusról nevezett Germaine anya által 1908-ban írt, egyszerűen csak „Souvenirs”-nek (Emlékeknek) nevezett életrajz, mely hamarosan számos kiadást ért meg, és néhány éven belül tucatnyi nyelvre lefordították.

Ez az első életrajz magyarul 1935-ben jelent meg. A Pécssett épülő kármelita zárda javára adta ki a szombathelyi Kármel, *Az Isten Jegyese, Szentháromságról nevezett Erzsébet nővér dijoni kármelita apáca életrajza* címmel.

Az egyházmegyei eljárást 1931-ben nyitották meg, ekkor volt az első vizsgálat Elisabeth boldoggá avatásának szándékával. Ez folytatódott a háború után, XXIII. János pápa volt az, aki 1961. október 25-én az ügyet bevezető dekrétumot aláírta.

Ekkor indult el a római (szentszéki) szakasz, mely 1982. július 12-én ért véget, elismerve, hogy Isten szolgálója „hősies fokban gyakorolta az erényeket”, és Tiszteletreméltó címet nyert.

Az Elisabeth közbenjárására történt első „csodát” – Dom Jean Chanut gyógyulását – 1984. február 17-én tárták fel. Jean Chanut a Cîteaux-i Apátság szerzetese, majd novíciusmagisztere volt. 31 évesen, 1938-ban vese-tuberkulózisban szenvedett. Annak ellenére, hogy eltávolították a veséjét, a betegség az urogenitális traktusban tovább terjedt. A beteg sokat szenvedett, és mert nem tudták megállítani a betegség előrehaladását, a halál felé közeledett. 1943 januárjában egy lelkigyakorlatot adó pap tanácsára a Cîteaux-i közösség ima-kilencedet kezdett, Elisabeth nővér közbenjárására bízva a gyógyulást. A kilenced végén Chanut atya ereje növekedését érezte, és hamarosan képes volt újra a Regula teljes megtartására, a virrasztásra és a szigorú böjtre. A – szintén ettől az időponttól kezdve készülő – laboratóriumi vizsgálatok folyamatosan igazolták a Koch-bacillus hiányát. Dom Chanut később perjel, majd Cîteaux-i apát lett, Afrikában halt meg 1980-ban, anélkül hogy valaha is visszaesett volna a tuberkulózisba. Ez a csoda tette lehetővé Erzsébet nővér boldoggá avatását 1984. november 25-én.

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

Egy második „csodára” volt szükség, hogy előkészíthessék az utat a szentté avatáshoz. Marie-Paul Stevens, aki egy fiatal belga nő, hitoktató Malmedy-ben, 39 éves korában 1997-ben, fokozatosan felismerte, hogy egy ritka betegségben, Sjögren-szindrómában (egy autoimmun betegségben) szenved, mely számos terhelő következménnyel és egyre súlyosabb fájdalmakkal jár. 1998-ban fel kellett adnia a hivatását, és annak ellenére, hogy többféle kezelést is kapott, betegsége 2000-2001-re súlyosbodott, elviselhetetlen fájdalmakat okozva. Marie-Paul minden barátja és a dijoni (Flavignerot-i) Kármel közössége Boldog Erzsébethez imádkozott a gyógyulásáért. Ő maga nem kérte a gyógyulását, de úgy döntött, hogy halála előtt elmegy Flavignerot-ba, hogy köszönetet mondjon Elisabeth-nek, akit szeretett, akihez kamaszkora óta imádkozott, és aki oly sokat segített neki abban, hogy hordozni tudja a betegséget. 2002. április 2-án érkezett meg barátaival, kimerülten ült egy kövön a Kármel parkolójában, majd hirtelen talpra állt: „Nem érzek már fájdalmat!” A betegség szimptomái eltűntek...

Néhány hónappal később megtett egy 350 km hosszú zarándoklatot, hogy hálát adjon...

2012 és 2016 között sok időt vett még igénybe a számos orvosi vizsgálat, amíg a csodás gyógyulás hivatalos elismerést nyert.

A 2016. március 3-án kelt *Decretummal*, amellyel a Szentatya, Ferenc pápa, – miután Amato bíboros, a Szentek Ügyei Kongregációjának prefektusa a pápa elé tárta a *Positiot* – elismerte a Szentháromságról nevezett Erzsébet nővér közbenjárásának tulajdonított csodát.

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

A Kármel

Kik azok a Sarutlan Kármelita Nővérek?

A Kármelhegyi Boldogságos Szűz Mária Rendje Palesztinában, a Kármelhegyén született. Gyökerei a keleti egyház remetéinek szemlélődő életére nyúlnak vissza. A Kármel meghatározó alakja Illés próféta, akire a Rend mint Atyjára tekint.

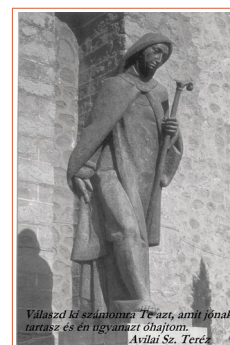
Magatartása modell-értékű a szerzetesek számára, hiszen Illés Isten barátjaként az Ő színe előtt áll, és közbenjár a népért. A kármeliták kezdet óta mély és erős szeretetet tápláltak Szűz Mária iránt. A Kármelhegyén élő első remeték neki szentelték kápolnájukat. A Szűzanya pedig oltalma és kitüntető szeretete jeléül a skapulárét (vállruhát) ajándékozta Stock Szent Simonnak, a kármeliták generálisának 1251-ben, mikor a Rend fennmaradása veszélybe került.

A mai történetírás többnyire azzal az első, történelmileg is megfogható Regulával kezdődik, melyet 1206 körül Albert, jeruzsálemi latin pátriárka adott. A Palesztinát meghódító saracénok a XIII. század közepén elűzték a kármelitákat a Szentföldről. Az Európába költöző remeték közösségét IV. Ince pápa 1253-ban a kolduló rendek sorába iktatta. 1452-ben V. Miklós pápa felhatalmazást adott a női ág, valamint a Rendhez kapcsolódó világi hívek közösségének (harmadrend) működésére. IV. Jenő pápa 1432-ben enyhítette az ősi Regula szigorát. Egy ilyen „enyhített” kolostorba lépett be Szent Teréz 1535-ben Avilában. Az Úr biztatására és az Egyház gondjait látva 1562-ben megalapította a Szent József kolostort, ezzel vette kezdetét a Rend reformja. A Sarutlan Kármeliták 1580-ban nyerték el a pápától jogi önállóságukat. Ma a Terézi Kármel elnevezést is használják.

Avilai Szent Teréz az alapításokkal visszatért a Rend eredeti eszményéhez, és azt saját, misztikus kegyelmeinek gyümölcseivel gazdagította. Írásaiban feltárta az Istennel való egyesülés folyamatát, nagy hangsúlyt helyezett a belső imára, mely ajtó a „belső várkastélyba”, az Isten és ember közös terébe való belépéshez. Elengedhetetlenül fontosnak tartja a ragaszkodást Jézus emberségéhez, és nélkülözhetetlennek ítéli az erények kimunkálását.

Az első magyarországi női Kármelt a mayerlingi kolostor alapította 1892-ben Sopronbánfalván. Ez a közösség, valamint az idővel létrejött szombathelyi Kármel alapította a pécsi kolostort 1936. május 21-én. A szerzetesek 1950-ben történt elhurcolásakor Magyarországon ez a három női kolostor működött, összesen 72 szerzetesnővel. A rendszerváltozás után 1991-ben a pécsi kolostorban 8 idős nővérrel kezdődött újra a szabályozott közösségi élet. A pécsi Mindenszentek Kármel 2002-ben Magyarországra költözött, s itt éli jelenleg 21 nővér – közülük 17 örökfogadalmas – a Kármel egyszerű, rejtett életét.

Jelenleg a világ 759 kolostorában, közel tízezer szemlélődő kármelita nővér él.

Szentháromságról nevezett Erzsébet kármelita nővér szentté avatása

A Kármel karizmája

A Kármel sajátos karizmája, a Szentlélektől a Rendre bízott feladata az imádság. A Kármel lényegi elemei közé tartozik a belső ima, a lelkek üdvéért érzett felelősség a közbenjáró ima és az önmegtágadás által; az imaéletet szolgáló magány, csend, szigorú klauzúra; a sivatag tapasztalata, vagyis Jézus követése a pusztába, a megkísértés és az Istennel való bensőséges együttlét helyére; a kétkezi munka, és a családias légkörű, testvéries közösségi élet. A Kármel egy ősi írása, *Az első monachusok nevelése*, így határozza meg a Rend célját: „*Ennek az életmódnak kettős célja van. Az elsőt a saját erőinkkel érjük el az erények gyakorlásával és az isteni kegyelem segítségével: s abban áll, hogy szent és a bűn minden szennytől megtisztított szívet ajánlunk fel az Úrnak.... A második célt kizárólag Isten ajándékként érhetjük el: ez pedig abban áll, hogy a szívünkben kissé megízleljük és lelkünkben megtapasztaljuk az isteni jelenléte és a mennyei dicsőség édességét, nem csupán halálunk után, hanem már ebben az életben is.*” Avilai Szent Teréz a Rend reformjával megerősítette a misztikus életre szóló meghívást. Számára az imádság egy átalakító, bensőséges, baráti együttlét Istennel. Az élet és az ima nem elválasztható. Az emberi hitelesség és a személyes istentapasztalat kulcsfogalmak Szent Terézia Anyánk tanításában. Szent Teréz erőteljesen hangsúlyozza az ima apostoli erejét is. Megértette, ha ő hűségesen megéli szerzetesi hivatását, azzal segítheti az Egyházat és a világot. Leányait arra tanította, hogy az életszentségnek apostoli ereje van.

A Kármel Franciaországban, Szentháromságról nevezett Erzsébet nővér hazájában

Francia földön az első Kármelt 1604-ben alapították. A dijoni kolostor a harmadik alapítás volt 1605-ben. 1792-ben a forradalom feloszlatta a szerzetesközösségeket, ezért 1865-ben újra kellett alapítani a dijoni Kármelt is. Ide lépett be Elisabeth Catez 1901-ben, és vált a Szentháromságról nevezett Szent Erzsébet nővérré.

A dijoni kármeliták 1979-ben elhagyták a várost és a 13 km-re lévő Flavignerot falu közelében építették fel új kolostorukat, ahol ma is élnek.